

købe Varer igen. Desuagtet virkede det mindre heldigt paa Landets Handelsbalance, og dette havde det daværende Ministerium ogsaa sin fulde Opmærksomhed henvendt paa, og man indstiftede derfor et Organ, som netop skulde regulere den begyndende Import og den Valutahandel, som fulgte deraf. Denne Foranstaltning søgte man dernæst i Rigsdagssamlingen 1919—20 at faa Rigsdagens Medvirkning til at faa Lovfæstet og forelagde det nødvendige Lovforslag derom. Dette Lovforslag blev imidlertid ikke fremmet. Derimod foretog man som bekendt omkring ved denne Tid for 4 Aar siden forskellige Skridt, som førte til, at Ministeriet Neergaard kom til Magten, og en af de første Handlinger, som dette Ministerium foretog sig, var, at det den 4. Juli 1920 ophævede og standsede den under frivillig Form paabegyndte Regulering, som man endnu ikke havde faaet Lovfæstet, og som Ministeriet Neergaard ikke vilde have nogen Lovfæstning af. Man ophævede fra Ministeriet Neergaards Side det, der var gjort for at imødegaa den store Vareimport og Valutaspekulation, som man nu siger er Aarsagen til den slette Handelsbalance og den farlige Valutasituation. Det er dog et ret stærkt Stykke, at man nu kommer og bebrejder dem, der søgte at gribe ind i 1919, at Indførselen fandt Sted, naar det er det nuværende Ministerium, der allerede da øvede sin skadelige Indflydelse paa den Foranstaltning, som den Gang var iværksat. Men den Handling, som Ministeriet Neergaard foretog i Begyndelsen af 1920, aabnede Sluserne, saaledes som vi allerede i Begyndelsen af 1920 paaviste overfor Ministeriet, hvorved der fremkaldtes den kolossale Erhvervsløshed, der ogsaa har været til Stede i andre Perioder af Aarene 1920—24, og den for Landet skadelige Tilstand i Valutaen, som vi nu i det sidste halve Aars Tid atter har været ude i. Og naar Ministeren hævder, at dette Ministerium har foretaget det nødvendige paa den Tid, de ansaa det for paakrævet, altsaa 4 Uger før Valget, maa jeg heroverfor fremdeles hævde, at dette er urigtigt. Der har været Anledning til langt tidligere end 4 Uger før Valget at møde med Forslag om Valutaforanstaltninger. Den sidste og mest nærliggende Anledning var, da Nationalbankens Valutakonference i November 1923 afgav sin Betænkning, en Betænkning, der var tiltraadt fra alle Sider af Erhvervslivet, og som krævede de effektive Foranstaltninger gennemført, som ikke mindst Socialdemokratiet gennem alle de 4 Aar har

været Talsmand for. Ministeriet nøjedes den Gang med at gennemføre en enkelt Foranstaltning, som derfor ogsaa blev en Fiasko. Nu søger man overfor Offentlighedens Omdømme at bøde derpaa ved en Række af hinanden indbyrdes uafhængige Lapperier, der intet som helst har med en virkelig Valutaplan at gøre. Det lykkes i hvert Fald ikke at redde Kronen ved disse Foranstaltninger. Vi faar se, om det lykkes at redde Ministeriet.

**Pürschel:** Det ærede Medlem Hr. Rode gjorde nogle Bemærkninger om, hvorledes vort Guldtdlovsforslag vilde indvirke paa Pristallet, hvis det blev gennemført. Da disse Bemærkninger atter og atter vender tilbage, vil jeg minde om, at saaledes som vort Toldlovsforslag nu en Gang er bygget, ikke mindst ved Statsministerens Fortjenester i 1908, rammer Tolden jo kun i meget ringe Grad de almindelige, brede Forbrugsartikler, hvis Pris indgaar i Pristallet. Derfor er denne megen Tale om, at Guldtdolden vil virke stærkt ind paa Pristallet, efter min Mening ganske misvisende. Vi har underhaanden ladet dette undersøge og faaet Tal frem, som jeg desværre ikke har ved Haanden, men som ganske bekræfter dette.

Naar det ærede Medlem Hr. Rode talte om, at der er ført en økonomisk Politik her i Landet, der ikke opfordrede til Sparsommelighed, kan jeg for en Gangs Skyld ganske tiltræde denne Udtalelse med den lille Tilføjelse, at det ærede Medlem Hr. Rode har en meget væsentlig Del af Æren for denne Politik.

Til den højtærede Statsminister, som talte om, at de Toldlovsforslag, som Venstre havde fremsat, udelukkende skulde ses som Valutaforanstaltninger og ikke som Toldforanstaltninger, vil jeg gerne sige, at hvad man kræver for sig selv, skal man jo ikke nægte andre, og vi kræver for vort Toldlovsforslag lagt til Grund akkurat den selv samme Betragtning, at det er ikke noget Toldforslag... (Statsministeren [N. Neergaard]: Det har jeg ogsaa erkendt)..., men et Valutaforslag. Dette har, som Statsministeren siger, Statsministeren ganske vist tidligere erkendt, men det forekommer mig, at den Erkendelse traadte noget i Baggrunden ved den Argumentation, som i Aften blev brugt mod os. Den højtærede Statsminister sagde dernæst med Hensyn til de Bemærkninger, jeg havde gjort om Importen af Sukker og Indrejetilladelsen for de polske Sukkerroearbejdere, at jeg glemte, at der var den Forskel, at her var